

NIXON V MOSKVI

Za mir in skupno reševanje problemov

Pozornost svetovne javnosti je te dni obrnjena v Moskvo, kjer je prvič v zgodovini ameriško-sovjetskih odnosov na uradnem obisku Richard Nixon, predsednik Združenih držav Amerike. Navaden zemljan, ki je pod vplivom sredstev množičnega obveščanja žal danes povečini navajen, da na dogodke v svetu gleda skozi črno-bele naočnike, bo najbrž težko razumel, kako je sploh mogoče, da je prišlo v tem trenutku do srečanja med najvišjimi predstavniki dveh velesil, oziroma si težko more predstavljati, da se bo iz tega srečanja kaj koristnega izcimilo za vse narode in ljudstva na svetu.

Ze vprašanje Bližnjega vzhoda in Vietnam, kjer sta obe velesili posredno prizadeti, bi namreč nudilo dovolj razlogov za skeptično gledanje na izid Nixonovega obiska v Kremlju. To, kar se pravkar dogaja v Moskvi, pa jasno potrjuje, da pota mednarodne politike niso tako premočrtna, kot jih skušajo prikazovati zainteresirani politični in strankarski krogi ter njihov tisk, temveč vijugasta, kot je človeško življenje samo.

Nič čudnega bi namreč ne bilo, če bi se kak komunistični »verniki« te dni naravnost škandaliziral nad dejstvom, da se Brežnjev, ki je danes prav gotovo eden najvidnejših voditeljev »svetovnega proletariata«, tako prisrčno, intimno in dolgo razgovarja z najvišjim predstavnikom »zahodnega imperializma in kapitalizma«, ki je bil poleg tega še tako »nesramen«, da je tik pred odhodom v Moskvo obnovil bombardiranja na Severni Vietnam in celo odredil vojaško blokado vseh pomembnejših severnovietnamskih pristanišč. Kar smo napisali, velja seveda v polni meri tudi za kakega, lahko bi rekli, »črevesnega protikomunista«, ki si prav gotovo ne more zamišljati, kako sploh moreta priti skupaj hudič in »žegnana« voda.

Iz zgornjih izvajanj pa nikakor ne izhaja, da je politika samo neko zakulisno barantanje in da politiki dejansko »vlečejo za nos« neuke in nepoučene množice. Prav Nixonov obisk v Moskvi bi moral po našem prispevanju k vse večji politični osveščenosti ljudskih množic, ki naj bi se tako zlasti zavedale dejanskosti, ne pa se predajale raznim mitom in utvaram.

Glavna sogovornika v Kremlju se gotovo zavedata, da temelji danes svetovni mir na ravnotežju vojaške in predvsem atomske sile, s katero razpolagata tako Sovjetska zveza kot Združene države Amerike. Zavedata se dalje, da bi v morebitnem medsebojnem spopadu ne bilo ne zmagovalcev ne premagancev, temveč da bi takšen spopad resno utegnil ogroziti življenje vsega človeštva. Od tod preprost in enostaven zaključek, da je treba

za vsako ceno najti neki način sožitja ter si resno in odgovorno prizadevati za odstranjanje kakršnegakoli vzroka, ki bi mogel povzročiti svetovno katastrofo. Takšna zavest pa ne zahteva od nikogar, da se odpove svojemu pogledu na svet, še manj pa zahteva, da neki politični in družbeni sistem kapitulira pred drugim, kajti o tem bo odločal predvsem zgodovinski in družbeni razvoj sam.

Politični opazovalci menijo, da je tematika sedanjih ameriško-sovjetskih razgovorov sicer zelo obširna, vendar se kljub temu more strniti na nekaj bistvenih točk.

Kmalu po prihodu ameriškega predsednika v Moskvo sta na primer že bila podpisana dva sporazuma, ki bosta gotovo imela važne posledice za vse človeštvo. Prvi zadeva boj proti rakastim obolenjem in drugim boleznim, drugi pa se tiče zaščite narave. Za podpis teh sporazumov ni bilo težav, kajti obe velesili imata skupen interes, da se združijo znanstvene sile za boj proti najbolj razširjenim in najbolj nevarnim boleznim sodobnega sveta, zaščita narave pa je v tesni zvezi z nadaljnjim, zlasti industrijskim razvojem.

Kar zadeva dvostranske odnose, prihaja v poštev možnost večjih trgovinskih izmenjav in predvsem možnost globljega sodelovanja na področju moderne tehnologije. Ameriški gospodarski in tehnološki potencial je namreč še vedno daleč pred sovjetskim. Res je sicer, da razpolaga Sovjetska zveza z velikanskim naravnim bogastvom, ki pa ostaja v veliki meri še vedno neizkoriščeno, čemur so krivi razni dejavniki, med katerimi tudi pomanjkljiva tehnologija. Če je eden glavnih problemov Sovjetske zveze preusmeritev njene industrije na proizvodnjo predmetov široke potrošnje, kar je prvi pogoj za dvig življenjske ravni njenega prebivalstva, ki občutno zaostaja za tisto v razvitih zahodnih državah, mora nujno korenito posodobiti svo-

jo tehnologijo, kajti v drugačnem primeru ne bo nikdar dosegla zaželenega cilja. Amerikanci pa so prav na tem področju vodilni in zato morejo nuditi Sovjetom veliko pomoč. V tej zvezi lahko dalje omenimo možnosti sodelovanja na področju vesoljskih raziskav.

Med ostalimi problemi, ki se neposredno tičejo dveh velesil, zavzemajo prav gotovo prvo mesto prizadevanja za omejitev jedrske oborožitve, o čemer se predstavniki dveh držav že dolge mesece pogajajo v Helsinkih. Gre, kot je popolnoma razumljivo, za kočljivo vprašanje, vendar je njegova ureditev nujna, če hočemo sploh verjeti v iskrenost ameriško-sovjetskih prizadevanj za svetovni mir. Medtem ko pišemo, še ne vemo, ali bodo v Moskvi kaj konkretnega sklenili o tem zelo kočljivem problemu, vendar bi pomen srečanja na tako visoki ravni zelo splahnel, če bi dosedanja pogajanja obtičala na mrtvi točki in ne bi pokazala najmanjšega napredka.

Vprašanje, ki je najtežje rešljivo in ki vsaj do danes ne kaže nobene stične točke, je gotovo Vietnam. Tu se križajo najrazličnejši interesi, tudi prestižnega značaja, poleg tega ni rečeno, da Sovjeti in Amerikanci sami popolnoma ne obvladajo položaj, kajti morajo pač računati na voljo in razpoloženje svojih zaveznikov. Vietnamska tragedija gotovo predstavlja enega glavnih predmetov dolgih razgovorov na štiri oči med Brežnjevom in Nixonom. Kako ti razgovori potekajo, ne vemo, ker sta obe strani o tem silno »zapeti«. Drži pa, da pojde to srečanje v zgodovino, če bo znalo nakazati kako rešitev prav v tistem delu sveta, kjer se danes množično preliva kri, za kar nosijo vrhano mero odgovornosti tudi ZDA in Sovjetska zveza, oziroma vsi tisti, ki bi radi svet razdelili na interesne sfere, s čimer bi bila manjšim narodom in državam dejansko odvzeta pravica, da bi sami odločali o lastni usodi.

Začetek nove zakonodajne dobe

Danes, 25. maja, se je sestal na prvi redni seji novoizvoljeni italijanski parlament. Medtem ko pišemo, še ne vemo, kako sta potekali seji v poslanski zbornici in senatu, vendar je bilo sporočeno, da so se stranke takoimenovanega ustavnega loka (vse stranke razen fašistov) sporazumele, da bodo za predsednika poslanske zbornice izvolili socialističnega poslanca Pertinija, za predsednika senata pa demokristjana Fanfanija. Oba sta že opravljala ti dolžnosti v prejšnji zakonodajni dobi.

Popolnoma odprto pa je ostalo vprašanje sestave nove vlade. Predsednik republike Leo-

ne bo še ta teden začel z običajnimi posvetovanji, komu naj poveri mandat za sestavo nove vlade. Te dni se bodo še bolj z intenzivnim ritmom nadaljevali razgovori med voditelji strank, ki prihajajo v poštev za sestavo morebitne vladne koalicije, vendar vse kaže, da bo kriza trajala precej dolgo, kajti doslej ni jasno razvidno, kaj pravzaprav zainteresirane stranke hočejo.

Zaželeli bi bilo, da bi prišlo čimprej do sestave stabilne vlade, ki bi bila kos zahtevam sedanje družbe in njenega nadaljnega skladnega razvoja. Po našem mnenju bi takš-

(dalje na 3. strani)

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 28. maja, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Klavirske skladbe Sergeja Rahmaninova. 11.15 Mladinski oder »V kampu«. Radijska pravljica, napisal Jurij Slama. Vodi Lojzka Lombarjeva. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Tiro de Molina: »Zasmehovalec Seville«. Komedija. RO, režira Jože Peterlin. 17.30 Popoldanski koncert. 17.30 Popoldanski koncert: Rimski-Korsakov, Haendel, Hindemith. 18.15 Semenij plošč. 19.00 Šport in glasba. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu.

♦ PONEDELJEK, 29. maja, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutrnanja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole): »Kraška hiša pripoveduje«. 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. Pripravlja Danilo Lovrečič. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za srednje šole - ponovitev). 18.50 Pianist Géza Anda. 19.15 Odvetnik za vsakogar. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Violinist Srečko Zalokar in pianist Marijan Lipovšek izvajata skladbe Marijana Vodopivca, Vladimira Lovca, Lucijana Marija Škerjanca, Saša Šantla in Matija Bravničarja. Slovenski ansambli in zbori. 22.15 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 30. maja, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutrnanja glasba. 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 12.50 Jazz orkester »Sebastian Bach«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.15 Umetnost. 18.30 Violinist Roberto Michelucci, pianistka Maureen Jones. 18.55 Glasbena beležnica. 19.10 »Anton Vodnik«, (Vinko Beličič). 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.00 Šport.

♦ SREDA, 31. maja, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutrnanja glasba. 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol): »Zdaj pa zapojmo!«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori, in glasba. 18.15 Umetnost, 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol - ponovitev). 18.50 »I Solisti Aquilani«. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.00 Šport. 20.35 Simfonični koncert. V odmoru (20.55) Za vašo knjižno polico. 21.30 Glasba po svetu: Francija. 22.05 Zabavna glasba.

♦ ČETRTEK, 1. junija, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Godalni orkestri. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Wolfgang Amadeus Mozart: Kvintet v a duru. 10.20 Karakteristični ansambli. 10.55 Ernest Adamič: »Češnja vabi v svate«, mladinska radijska igra. Vodi Stana Kopitar. 11.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Violinist Srečko Zalokar in pianist Marijan Lipovšek izvajata skladbe Marijana Vodopivca, Vladimira Lovca, Lucijana Marija Škerjanca, Saša Šantla in Matija Bravničarja - Slovenski ansambli in zbori. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Pesmi z vsega sveta. 15.15 Glasba iz filmov in revij. 16.00 Joško Jakončič: Maša za zbor, orgle in orkester. Orkester in zbor »Consortium Musicum« iz Ljubljane, vodi Mirko Cuderman. Orglar Tone Potočnik. 16.25 Pol stoletja jazz. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Franco Catalano: Zgodovina italijanskih političnih strank. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.00 Šport. 20.30

♦ PETEK, 2. junija, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Praznična matineja. 10.00 Iz Fiumejevega in Malipierovega opusa. 10.40 Majhni ansambli lahke glasbe. 11.15 Franjo Kumer: »Pisana žogica«. Mladinska radijska igra. Vodi Lojzka Lombarjeva. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Antologija italijanskih pesmi. 15.20 Luciano Codignola: »Gesta«. Igra v treh dejanjih. Režira Jože Peterlin. 17.00 Za mlade poslušavce: srečanja, razgovori in glasba. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 18.50 Glasbeni koktail. 19.10 »Ivan Šček« (Lelja Rehar). 19.20 Zbori in folklor. 20.00 Šport. 20.30 Koncert operne glasbe. 21.30 Plesi z vsega sveta. 22.05 Zabavna glasba.

♦ SOBOTA, 3. junija, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutrnanja glasba. 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Avtoradio - oddaja za avtomobiliste. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.15 Umetnost. 18.30 Tenorist Bruno Sebastian, pianist Claudio Gherbitz. 18.50 Orkester proti orkestru. 19.10 »Sentiakobsko kulturno društvo«. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.00 Šport. 20.50 Slovenske balade: »Brodnik«. (Anton Aškerc), dramatisiral Miroslav Košuta. 21.10 Ansambel »Tamburica« iz Pittsburgha. 21.30 Vabilo na ples. 22.30 Zabavna glasba.

LITVANCİ SE UPIRAJO

Pretekli teden so izbruhnili v litvanskem industrijskem mestu Kaunas, ki šteje 350.000 prebivalcev in je drugo največje mesto v tej sovjetski baltiki republiki, hudi nemiri. Prejšnjo nedeljo je namreč napravil samomor s samosežigom mlad delavec, baje iz protesta proti sovjetskemu zatiranju litvanskega naroda. Njegovi grozni smrti v nekem parku je prisostvovalo na stotine ljudi in jih je močno pretresla. Med pogrebom naslednji četrtek so se začele demonstracije. Mladina je kričala »Svobodo! Hočemo svobodo! Svobodo za Litvo!« Demonstracije so se hitro razširile po mestu in kmalu jim mestne oblasti z lastnimi silami niso bile več kos. Na pomoč je morala vojska, ki je poslala padalski oddelek in oddelke sestavljene iz pripadnikov srednjeazijskih narodov. Ti so zadušili demonstracije šele v soboto dopoldne. Aretiranih je bilo na stotine mladih ljudi.

Že pred časom je v Kaunasu mnogo tisoč ljudi podpisano spomenico na sovjetski CK, naj dovoli večjo svobodo litvanski katoliški Cerkvi. Litvanci so zvesti katoličani, podobno kot Poljaki, s katerimi so si v marsikaterem pogledu sorodni, zlasti po zgodovini. Vse kaže, da so šle sovjetske oblasti predaleč s svojim pritiskom na litvanski narod in ga pripravile do obupnega razpoloženja. Smrt mladega delavca seveda ni bila vzrok, ampak samo povod, ki je sprožil nemire. Ti so se že dalje časa kuhali.

Litva je bila med obema svetovnjima vojnama samostojna država, a jo je Sovjetska zveza med drugo svetovno vojno zasedla in si jo pripojila kot eno izmed svojih republik, na osnovi dejstva, da je svoj čas (do konca

prve svetovne vojne) pripadala ruskemu carstvu. Litvanci se boje, enako kot Letonci in Estonci, za svoj narodni obstoj, ker se v baltičkih republikah naseljuje veliko Rusov, proti čemur imajo baltske republike zvezane roke. Vsakršen znak odpora proti ruskemu priseljevanju je proglašen za nacionalizem in šovinizem. Toda Rusov je 120 milijonov, Litvancev pa samo 3,5 milijonov.

Prej ali slej bo gotovo tudi Sovjetska zveza prisiljena, da začne dekolonizacijo svojega imperija in dovoli neodvisnost, čeprav v okviru socialističnega tabora, takim omikanim narodom kot so baltijski in pa ukrajinski narod, pa tudi beloruski.

ŠTEVILEN PODMLADEK

Poljska je znana že iz srednjega veka dalje kot ena najbolj vernih držav na evropskem vzhodu. Kljub preganjanjem je verski čut Poljakov vedno bolj rasel. Medtem ko v drugih katoliških deželah vedno bolj pada število duhovniških in redovniških poklicev, na Poljskem narašča. Ob koncu lanskega leta je bilo v bogoslovnih semeniščih 3097 kandidatov, ki se pripravljajo za duhovniško službo. Poleg teh je še okoli tisoč bogoslovcev v raznih redovih.

Kakšne številke v primeri z neznatnim številom pri nas!

SRI LANKA

Tako čudno ime nosi od nedelje dalje nova socialistična republika na otoku Ceylonu, ob skrajnem južnem koncu Indije.

Otok, ki meri 65.610 kvadratnih kilometrov, so v osemnajstem stoletju zasedli Britanci in ga naredili za kronsko kolonijo. Po zadnji vojni je Ceylon dobil svojo ustavo in je postal svobodna članica angleške britanske skupnosti. Zdaj se je pa proglašil za svobodno republiko Sri Lanka. Njen prvi predsednik je dosedanji britanski guverner Gopallawa. Ministrska predsednica pa je ostala voditeljica »osvobodilne stranke« Bandaranaike.

Studentje fakultete za sociologijo, politične vede in časnikarstvo Univerze v Ljubljani so nedavno tega obiskali Koroško. Namen obiska je bil seznaniti študente te mlade ljubljanske fakultete s političnimi, družbenimi in gospodarskimi razmerami, v katerih živijo koroški Slovenci.

Jožko Strukelj iz Nove Gorice, do nedavnega član sklovenske vlade, je bil prejšnji teden imenovan za namestnika guvernerja Narodne banke v Beogradu, kot najvažnejšega od treh.

BOLGARSKI PATRIARH PRIZNAVA MAKEDONSKI NAROD

Ob 250-letnici rojstva pravoslavnega meniha Pajsija Hilendarskega je bolgarski patriarh Maksim izdal pastirsko pismo, namenjeno Bolgarom, ki živijo po svetu. Pravoslavni menih, ki se ga spominja omenjeno pismo, je v času turške zasedbe napravil veliko za razširjenje krščanske vere med narodi, ki živijo na Balkanu, zato patriarh v pismu izrecno našteva Bolgare, Makedonce in Srbe. Znano je, da določeni krogi v Bolgariji, posebno še nekateri »znanstveniki«, večkrat zanikujejo obstoj makedonskega naroda, tako da predstavlja pisanje bolgarskega patriarha pomemben korak naprej. Prav bi bilo, da bi do podobnih spoznanj prišli tudi v vodstvu srbske pravoslavne Cerkve, ki je pred leti, ko so Makedonci proglasili samostojnost svoje Cerkve, zavzelo negativno stališče do te odločitve.

Tito praznuje 80. rojstni dan

Danes praznuje svoj 80. rojstni dan jugoslovanski predsednik maršal Josip Broz - Tito. Slavljenec, ki se je rodil v Kumrovcu v Hrvatskem Zagorju, tik ob meji s Slovenijo (njegova mati je bila Slovenka), že več desetletij vodi KP oziroma Zvezo komunistov Jugoslavije in je predsednik jugoslovanske republike od njene ustanovitve kmalu po končani drugi svetovni vojni.

Predsednik Tito je še edini preživeli voditelj, ki je med drugo svetovno vojno kot vrhovni poveljnik partizanskih čet Jugoslavije sestavljaj protinacistično in protifašistično koalicijsko

vsil drugi so že umrli (Roosevelt, Stalin, Churchill in general de Gaulle). Njegov ugled je zelo zrastle leta 1948, ko se je pogumno uprl Stalinovi samovolji in se odločil za neodvisnost ter lastno pot v socializem. Jugoslovanski predsednik je dosleden zagovornik politike neuvrženosti in miroljubnega sožitja tudi med državami z različnim družbenim redom.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Irena Žerjal: »Topli gozdovi«

Irena Žerjal, naša tržaška rojakinja, znana predvsem po svojem sodelovanju pri Pahorjevi reviji »Zaliv«, je objavila pred kratkim pri mariborski založbi Obzorja svojo drugo pesniško zbirko z lepim naslovom »Topli gozdovi«. Svojo prvo zbirko, ki je imela naslov »Goreče oljke«, je izdala pred nekaj leti v samozaložbi.

Založba jo je predstavila na platnicah slovenski javnosti takole: »Pesnica Irena Žerjal... piše izrazito modernistično liriko, ki očitno želi tako s svojo vsebinsko vznemirjenostjo kot s svojo oblikovno razrvanostjo biti predvsem seizmografsko občutljiv in zvest diagram tesnob in stisk človeka današnjega časa.«

Resnično lepo opremljena zbirka — opremil jo je Matjaž Vidic — prinaša 23 po večini daljših pesmi, ki so razdeljene v tri cikluse: »Topli gozdovi«, »Oranžna jesen« in »Zadnja internacionala«. Že sama dolžina pesmi pove, da so po večini meditativne, miselne narave, obenem pa vendarle prežete z izrazito, globoko, skoraj strastno čustvenostjo. Miselna plat teh pesmi se razodeva med drugim v pesmi »Lišaji«, v kateri izraža narodnostno bolečino v svojem obstoju ogrožene manjšine, ali v tistih, kjer prihajata do izraza strah in negotovost človeka pred sedanostjo in pred prihodnostjo, sredi izbruhov in strastnosti in zlasti sredi dvomnosti sil današnjega sveta:

»... nič ni pogansko
nič ni krščansko
vse je med enim in drugim
točno na sredi
kot bi razpolovil Niagaro v sredi njenih
slapov

nobene jeze na kakršnokoli religijo
nobenega oboževanja ideologij
čustvo človeško prihaja z neba prostranega
morda iz drobovja pradavnin
Imeti moraš v sebi čisto deviškost
imeti moraš golo prestradano dušo
prestat moraš sam krizne bolezni
reševati se tudi moraš sam
iz skoposti asfalta v skopost skalovja

Tako poje pesnica in skuša določiti svoje stališče in svojo pot.

V njeno razmišljanje o svetu, v odmeve svetovnega dogajanja v njenih pesmih se čisto organsko vpletajo vizije slovenskega sveta in slovenskega dogajanja, kot npr. v pesmi »Izgubljeni okras«, katere odlomek se glasi:

Molče te bom vprašala
molče bom poslušala
čelo polno gub doseglo bo temo
kjer se poraja svetloba
Mistika je nastala s prvim krščanstvom,
pravijo, in še prej
prisluhnila sta ji Jesenin in Majakovski
za njima pa truma poetov

in zdaj mladi poetje
z vrečo prisposodob
ukradenih mistik, potuhnjenih sanj,
zavrženih pričakovanj
pravijo, da celo obstaja slovenska mistika
piše jo ženska, ki je v življenju zgubila vse
razen življenja
mislim na bogomolko
ko vsak dan v črnem roma v hrastovljanski
stolp

pogled uprt v nebo
kot da še vedno išče za oboki kaj
kar bi nas obvarovalo zgodovinske teme
ki zahaja v starem mlinu za vodo
pol naše zgodovine
ko se mlinar hahlja in poganja kolesa
kar naprej
zarumenela sirkova moka uhaja iz raz-
pokanih desk

Njena ljubezenska lirika je zastrta, prikrita, na tihem, sramežljivo hrepeneča in hkrati moderno skeptična kot na primer v pesmi »Zgodba o utopiji«.

Jezik njenih pesmi je živ, moderen, skoraj vsakdanji, pa izrazit in oseben. Skoraj občudovanje nam vzbuja način, kako ga zna pesnica gnesti in prilagajati svojim mislim in čustvom. Na dveh, treh mestih zasledimo tiskovne napake, ki le za hip zmotijo ritem misli in besede — ritem, ki ni odvisen od pesniške forma, ker ta je popolnoma sproščena, ampak od notranje melodije. fj

Poškodovano Pietà je Michelangelo dokončal v 25. letu starosti

Te dni je posebno Italijo in tudi ves ostali svet zelo razburila novica, da je duševno neuravnovešen človek — gre za avstralskega državljana madžarskega porekla Lazsla Totha — hudo poškodoval znamenito Michelangelovo Pietà iz bazilike sv. Petra v Vatikanu. Iz zgodovine je znano, da je Michelangelo Buonarroti izklesal ta čudoviti kip med leti 1497-99, ko je prvič prispel v Rim, ob njegovi izvršitvi je bil torej star komaj dobrih 24 let. Delo je naročil francoski poslanik na papeškem dvoru kardinal Jean de Villiers de la Groslaye in je edino podpisano mojstrovno delo. V tem kipu je popolnoma samostojno obdelal severnoevropski motiv Marije z mrtvim Jezusom, ki se je v Italiji udomačil že v teku 15. stoletja, na njegovo končno podobo pa je vplival tudi Leonardo da Vinci. Poškodovana Michelangelova Pietà se odlikuje po izredni tehnični popolnosti in do skrajnosti zgledeni marmornati površini.

Vatikanska Pietà pa ni edini kip, v katerem je slavni mojster obdelal ta motiv. Že v visoki starosti sta nastali še dve Pietà, ki ju je izklesal zrel mož, globoko potopljen v svoj lastni duhovni svet. Prva je tista, ki se nahaja v katedrali v Firencih, znana po svojstveni, deloma grobi obdelavi površine, ki izrazno moč umetnine samo še povečuje. Na-

OB GOSTOVANJU SNG IZ LJUBLJANE

Stalno slovensko gledališče v Trstu zaključuje letošnjo sezono v Kulturnem domu z gostovanjem Drame SNG iz Ljubljane, ki se bo predstavila z odlično izvedbo Shawove »pravljice v petih dejanjih« PYGMALION. O visoki kvaliteti predstave govorijo nagrade in pohvale, ki jih je bil ljubljanski ansambel deležen za svojo igro, ime Bernarda Shawa pa je že zadostno jamstvo za njeno vsebino.

Shaw je, kljub določeni distanci, ki jo utegnemo danes imeti do njegovih del, še vedno izjemen avtor. Zlepa ne najdemo sodobnega pisca, ki bi ga mogli primerjati z njim, kar zadeva obseg in bogastvo ustvarjanja, vitalnost, duhovitost in strastno zgovornost. Ostal bo živ kot zglede polemičnega gledališča, kot naravni mojster govornice besede, kot strasten zagovornik gledališča idej, ki je danes ena od najpomembnejših vej sodobnega gledališča v svetu.

Njegov Pygmalion je izrazito in namerno didaktična igra, ki naj vzgaja in zabava hkrati, obravnava pa vprašanja jezika. O njej je Shaw zapisal: »Angleži nimajo do svojega jezika prav nič spoštovanja in niti nočejo učiti lastnih otrok, da bi ga pravilno govorili. Pravopis je tako strahoten, da se ne more nihče sam naučiti pravilne izgovarjave... Reformator, ki ga dandanes Anglija potrebuje, bi moral biti odločen in navdušen fonetik, Zato sem enega teh napravil za junaka ljudske igre. Klic te vrste junakov se že mnogo let zaman razlega po puščavi.«

Vsebina naše igre, ki jo Shaw imenuje pravljica, se v prisposodbi opira na starogrško legendo o Pygmalionu in Galateji. Ciprski kipar Pygmalion je izklesal kip nimfe Galateje in se je nato zaljubil v svojo mojstrovino. Na dan praznika ljubezni je prosil boginjo Afrodito, naj kipu vdihne življenje in naj mu da Galatejo za ženo. Afrodita je prošnjo uslišala in izročila Galatejo Pygmalionu. Tako pravi legenda.

Shaw je za svojega junaka izbral profesorja Higginsa, ki hoče prav tako iz neuke Elize Dolittleve izklesati novo človeško bitje.

Glavni vlogi sta upodobila Boris Kralj in Iva Zupančičeva, predstavo pa je režiral ljubljanski rojaka Stevo Žigon, član Jugoslavenskega dramskega pozorišča v Beogradu.

Stala je med 1550. in 1555. letom. Michelangelo jo je prvotno namenil za svoj grob, vendar je bil z njo nezadovoljen in jo je pozneje zopet sestavil skupaj nek drug kipar, ki je dokončal tudi figuro Magdalene. V Nikodemovem obrazu je opaziti avtoportretne poteze samega Michelangela. Nepravilno pa so mu nekaj pripisovali t.im. Pietà Palestrina, ki se nahaja v florentinski Akademiji. Pietà Rondanini, ki so jo leta 1952 prenesli iz Rima v Castello Sforzesco v Milanu, je nastala tik pred smrtjo in jo lahko smatramo za njegovo poslednje delo. Michelangelo je umrl 18. februarja leta 1564, kip pa je ostal nedokončan in poročajo, da je na njem delal skoraj do zadnjega dneva življenja.

KMALU KOSOVEL V ITALIJANŠČINI

Kakor smo izvedeli, bo v Trstu v kratkem izšel italijanski prevod izbranih Kosovelovih pesmi pod naslovom »Poesie e integrali«. Pri prevajanju je sodelovala tudi Jolka Milič iz Sežane. Znano je, da je pred leti že izšla zbirka Kosovelovih pesmi v francoskem jeziku, sad dolgoletnega prizadevanja prevajalca Marca Alyna, tako da bo italijanski prevod že druga samostojna zbirka pesmi Srečka Kosovela v enem izmed večjih evropskih jezikov.

Fašistični vandalizem v devinsko-nabrežinski občini

V noči od nedelje na ponedeljek so si fašistični izzivači in šovinistični nestrpnosti privoščili nekatere dvojezične cestne table, ki so jih pred kratkim postavili v devinsko-nabrežinski občini. Tako so v Štivanu sneli tablo na cesti, ki pripelje iz devinske smeri, poškodovali pa so tudi tisto, ki stoji na cesti proti Gorici. Prvo tablo so občinski delavci že postavili na svoje mesto, drugo pa bodo takoj, ko bo popravljena. To pa ni bil edini podvig teh »neznancev« v isti noči: na nekem prometnem znaku ob vhodu v Nabrežino so narisali kljukasti križ, na sedežu socialistične stranke v Nabrežini so razbili okna.

Naslednjo noč so se zopet spravili na delo. V Devinu so sneli in odnesli dvojezični napis, ki je stal ob vhodu v vas s sesljsanske strani. Devinsko-nabrežinski župan dr. Drago Legiša je o vsem tem obvestil organe javne varnosti in vložil formalno prijavo.

Tukajšnje slovensko prebivalstvo je novico o zadnjih nočnih akcijah nazadnjaških šovinističnih krogov sprejelo z ogorčenjem in zato popolnoma upravičeno zahteva, naj storilce čimprej izsledijo ter jim končno stopijo na prste. Vandalizmi, ki so tokrat prizadeli devinsko-nabrežinsko občino, so ponovno dokazali, da so še vedno na delu sile, ki jim mirno sožitje med slovenskim in italijanskim

prebivalstvom nikakor ne gre v račun. Svoje mesto v družbi si hočejo priboriti z umetnim napihovanjem nacionalne nestrpnosti, kar pa je v današnjem času, ki teži po vedno večji socializaciji in dejanski demokraciji, popoln absurd. V skladu s takimi prizadevanji italijanske družbe je tudi politika dobrih odnosov s sosedno Jugoslavijo in bodočnost bo še enkrat nedvoumno pokazala, da je njihovo prizadevanje jalovo ter v resnici nima nič skupnega z življenjskimi koristmi tukajšnjega prebivalstva.

—o—

NOVO ŠPORTNO IGRIŠČE NA KONTOVELU

V nedeljo, 28. t.m., bodo na Kontovelu slovesno odprli novo športno igrišče, ki ga je zgradilo domače športno društvo. Prireditve se bodo začele že v soboto popoldne, ko se bosta pomerili v odbojki ženski ekipi Sloge in Kontovela. V nedeljo zjutraj se bo pričel mednarodni turnir v ženski odbojki, v katerem bodo sodelovali Fužinar (Ravne) iz Slovenije, Bor in Sokol. Ob 16. uri bo prijateljska ženska odbojarska tekma med Borom in Kontovelom (mladinke), ob 17. uri pa priložnostni govor in kulturni spored s sodelovanjem pevskega zbora V. Mirk. Oba večera, v soboto in nedeljo, bo tudi prosta zabava s plesom.

OBVESTILO

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu obvešča vse pridelovalce vina tržaške pokrajine, da razpisuje nagradni natečaj za dobro vzdrževanje vinske posede in kletnih prostorov ter za njihovo primerno ureditev, z namenom, doseči vino boljše kakovosti.

Natečaja se lahko udeležijo brez razlike vsi pridelovalci vina, ki prebivajo in delujejo v območju pokrajine Trst. Razpis natečaja je skupno s pravilnikom na razpolago interesentom na sedežu nadzorništva v ulici Ghega št. 6 v Trstu.

—o—

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

V ponedeljek, 29. maja, ob 15.30

Saša Škufca

TRNULJČICA

(Pravljičica v treh dejanjih)

—o—

V sredo, 31. maja ob 20.30

Jaka Štoka

TRIJE TIČKI

(burka v dveh dejanjih)

»SLOVENSKE BRIDKE IN PIKASTE« V DEVINU

V soboto, 20. t.m., je »Kulturni krožek Devin-Štivan« priredil kulturni večer. Član Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta Stane Raztresen je pripovedoval »Slovenske bridke in pikaste«. Večer je odprl moški pevski zbor ubrano in z občutkom zapel več ljudskih in umetnih pesmi. Tokač bi moral nastopiti tudi dekliski zbor iz Devina, toda zaradi obolelosti nekaterih članic je nastop odpadel.

Odbornik kulturnega krožka Leopold Mervic je povabil nato pred občinstvo igralca Staneta Raztresena, ki nam je predstavil pesmi nekaterih naših pesnikov in pa nekaj odlomkov iz proze. Te je Raztresen sam uredil in jim dodal kako svojo pripombo.

Ob zaključku kulturnega večera, ki se ga je tako kot prejšnjih udeležilo precej ljudi, je zopet zapel moški zbor. Končno je odbornik Mervic pozdravil vse prisotne in jih povabil, da bi se ponovno zbrali v mali župnijski dvorani ob prihodnjem večeru, ki bo 10. junija, ko se bodo domači publiko predstavili devinski gojenci nabrežinske podružnice »Glasbene matice«.

A. L.

»Praznik češenj« je uspel

Prireditelji »praznika češenj«, ki so ga že desetič zapovrstjo organizirali v Mačkoveljah, so gotovo imeli srečo, saj se je vreme v nedeljo končno le ustalilo in ni prišlo do običajnih nadležnih spomladanskih ploh. Program praznika je bil zelo obsežen, daljšemu kulturnemu sporedu je sledila prosta zabava.

Številne goste, ki so v nedeljo prispeli v Mačkovelje, so pozdravili dr. Alojz Tul, šolski ravnatelj dr. Aldo Stefančič in Stanko Janežič, ki je več let kot duhovnik služboval v tej vasi, sedaj pa živi v Mariboru in je profesor na tamkajšnjem oddelku teološke fakultete.

V kulturnem programu je sodelovala breška godba na pihala, domači pevski zbor, z onstran meje so prišli »Fantje izpod Slavnika«, nastopili so dalje učenci domače glasbene šole, mešani pevski zbor »Slovenec« iz Boršta, otroški zbor iz Mačkovelj, dekliski pevski zbor iz Škednja, mladinski ansambel domače glasbene šole in končno »Fantje izpod Grmade« pod vodstvom Ivota Kralja.

Prireditev je nedvomno uspela, vendar bi bilo želeto, da bi jo prireditelji vsako leto poživili s kakšno novostjo, saj je opaziti, da je program že nekaj let bolj ali manj enako zasnovan.

Pisma uredništvu:

Spoštovani gospod urednik!

Dovolite mi, da izkoristim gostoljubje Vašega tednika in na kratko odgovorim preko Vaših stolpcev uredniku tržaškega Dela, oz. piscu članka »Stropabusi« z dne 20. maja t.l. Avtor članka, ki se podpisuje s psevdonimom Črt, si me kar precejkrat privoščil z njemu lastno pikrostjo, ki je tudi zabeljena s humorističnimi notami. Doslej nisem »Črtu« nikdar odgovarjal, ker ima pač vsakdo pravico pisati, tudi blatiti, če je treba, če mu je tako prav.

Toda v prej omenjeni številki Dela mi »Črt« naprti nekaj dejstev, ki pa so povsem neresnična, oz. lažniva. Črt pravi, da mu je neki njegov prijatelj »ob kozarcu vina povedal, kako je na lastne oči videl dr. Štoko (Slovenska skupnost) organizirati sestanke po župnijskih domovih... Pripovedoval mi je, da je bilo v petek pred volitvami v Bazovici (v Slomškovem domu) vse živo... Na tem sestanku so volivcem predstavili podtajnika Belcija in jih povabili, naj mu oddajo glas.«

Ne glede na to, da je naša dolžnost organizirati sestanke somišljenikov povsod, kjer imamo svoje somišljenike, člane in prijatelje, tako kot pač delajo povsod vse stranke, moram »Črtu« povedati da ima bolj slabe prijatelje, če ga tako čudno informirajo. Dejstvo je namreč, da se je Slovenska skupnost pred volitvami v skladu s svojo izjavo volivcem vzdržala vsakega propagandnega stika s svojimi volivci, ker pač ve, da so njeni volivci dovolj zreli in da mislijo s svojo glavo. Zaradi tega tudi ni imela Slovenska skupnost sestanka dva dni pred volitvami v Bazovici, kjer naj bi bil tudi jaz prisoten, ker nismo imeli nikjer nobenega sestanka. Smo pa imeli na Bazovici sestanek po volitvah, kjer smo govorili o volilnih rezultatih in še o marsičem drugem, kar bi utegnili tudi tržaško Delo zanimati, čeprav je bil sestanek v »župnijskem domu«, to je v slovenskem Slomškovem domu, na katerega pa smo — tako kot na vse slovenske kulturne domove — samo ponosni.

Trst, 24. maja 1972

Drago Štoka

tajnik Slovenske skupnosti - Trst

—o—

Spoštovani gospod urednik Novega lista! Lepo prosim, da oglosite v Vašem listu vrstice, ki sledijo:

E. F. je v Novem listu 18. 5. t.l., postavil na zatožno klop tiskarskega škrata. Jalov izgovor. Najbolje bi bilo, če bi odkrito priznal, da je zagrešil pomoto.

A. G.

—o—

POPRAVI!

V zadnjem Novem listu z dne 18. maja t.l. sta se nam v razpisu natečaja za podelitev štipendij za izpopolnitev v slovenskem jeziku in literaturi prikradli dve neljubi napaki. Začetek drugega odstavka obvestila, ki se nahaja na 4. strani, se pravilno glasi takole: »Vsaka od navedenih štipendij znaša 9000 din za celotno akademsko leto in se izplačuje v mesečnem znesku 1000 novih dinarjev od oktobra 1972 do junija 1973«.

PREDVAJANJE SLOVENSKEGA FILMA V DEVINU

Kulturni krožek Devin-Štivan vabi na predvajanje slovenskega vojnega filma s partizansko tematiko »Ena ni tri«, ki bo v soboto, 27. t.m., v župnijski dvorani v Devinu. Prva predstava bo ob 17. uri, večerna predstava pa ob 20.30.

Vljudno vabljeno!

Mednarodna srečanja - gospodarska kriza

V nedeljo 28. maja se bodo zbrali v Gorici filatelisti (zbiratelji znamk) in numizmatiki (zbiratelji kovancev). To je že četrto srečanje te vrste v našem mestu, ki se je običajno vršilo ob Andrejevem sejmu. Letošnje četrto srečanje je izjemno mednarodno. Udeleženci si bodo izmenjevali posamezne filatelistične in numizmatične primerke.

Gorica si že drugo leto skuša nadomestiti pomanjkanje običajnega turizma z mednarodnimi srečanji različnih strok. Pred dnevi so bili v gosteh šahisti. V jeseni bomo imeli mednarodne pevske tekme. Vmes so še druga srečanja manjšega pomena, a vsa stremijo k dvigu goriškega življenjskega standarda, ki je z vedno bolj šibko obmejno izmenjavo in tovarniškimi krizami obsojen k počasnemu hiranju.

Značilen primer v tej žalostni smeri je stalna nevarnost za zaposlitev v tovarnah in livarna SAFOG. Ravnateljstvo je opozorilo delavske svete, da ni dolgoročnih naročil. Tovarna izvršuje zdaj le manjša naročila in

Pomembna slovesnost pod Krnom

Kljub slabemu vremenu se je v nedeljo 21. t.m. dopoldne zbralo lepo število ljudi v mali vasi Krn, da bi počastili 120-letnico rojstva tolminskega rojaka, znanega slovenskega zgodovinarja Simona Rutarja, in se udeležili slovesne predstavitve ponatisa njegove knjige »Zgodovina Tolminskega«, ki je prvič izšla pred 90 leti v Gorici. Na proslavi je govoril univ. prof. dr. Bogo Grafenauer iz Ljubljane, v kulturnem programu pa je sodeloval oktet vojakov, ki služijo vojaški rok v Tolminu. Vse navzoče je pozdravil tudi 85-letni predsednik Kluba starih goriških študentov Franc Gorkič iz Vrtojbe, ki se je kljub visoki starosti peš povzpел v to gorsko vas. V Rutarjevi rojstni hiši so si obiskovalci lahko ogledali priložnostno razstavo fotografij knjižnih del zaslužnega slovenskega zgodovinarja.

popravila lastnih izdelkov. Če bo sedanja kriza trajala le še malo časa, bo vodstvo tovarne prisiljeno zmanjšati delovni urnik ali število zaposlenih.

Delavci grozijo s stavko, toda žal, kaj bo ta pomagala, če ni iz tujine in iz države potrebnih naročil za delo in zaposlitev.

Delovno krizo prestajajo tudi druge tovarne v goriški okolici, tako da grozi nezaposlenost ali le delna zaposlenost že velikemu številu prebivalstva v goriški pokrajini. Na žalost pa se ne lotevajo reševanja tega problema s stvarnimi prijemi.

Mednarodna srečanja dajo res nekoliko krvi goriškemu gospodarskemu telesu, a premalo za življenje, kljub vse dobri volji nekaterih odgovornih dejavnikov.

—o—

Štandrež

PRIREDITEV JUVENTINE

V Štandrežu je bilo ustanovljeno športno društvo Juventina že v začetku julija 1947. V petindvajsetletnem razdobju svojega obstoja se je precej razmahnilo. Za letošnji jubilej pripravlja društveni odbor proslavo v večjem obsegu, s športnim, folklornim in zabavnim sporedom.

Kulturni program bo izvajalo prosvetno društvo »O. Župančič«.

Športne točke obsegajo nogometne in druge tekme med predstavništvi klubov iz Slovenije ter Furlanije - Julijske prajine. Nastopali bodo tudi judoisti, boksarji in avtomobilski dirkači. Zabavni program obsega folklorne in plesne večere, vlačenje vrvi, volitve lepoticе Juventine, tek z baklami in še marsikaj drugega.

Proslava se bo začela 28. julija in bo trajala do 6. avgusta.

—o—

Ob 80-letnici rojstva pisatelja dr. Danila Lokarja iz Ajdovščine je študijski oddelček knjižnice »Franceta Bevka« iz Nove Gorice priredil v avli občinske zgradbe razstavo njegovih literarnih del in dokumentov o njegovem življenju.

Števerjan

GLASBENI FESTIVAL

Ponovno opozarjamo, da se bo od 26. do 28. maja med borovci v Števerjanu vršil II. zamejski festival slovenske ljudske zabavne glasbe. Prireja ga prosvetno društvo »Sedej« s sodelovanjem domačega ansambla »Hlede«.

Nastopilo bo 20 slovenskih ansamblov iz Goriške, Tržaške, Koroške in iz Slovenije, vsak z dvema novima skladbama. Posebna strokovna komisija bo nagradila najboljše izvajalce.

Pri nedeljskem zaključnem tekmovanju bo nastopil ansambel »Dovžan« s solistko Ivanko Kraševac in s kvintetom Gorenjci.

Festival v Števerjanu je vsekakor edinstvena pevsko-glasbena prireditev z izvirnimi glasbenimi točkami.

NOVI VOZNI RED

Od 28. maja dalje velja nov vozni red vlakov. Odhodi iz Gorice v Trst:

ob 5.45 (lokalni); 6.26 (I), 7.33 (direktni), 7.55 (I), 9.09 (d), 13.27 (d), 14.10 (I), 16.26 (d), 17.06 (I), 18.31 (I), 19.06 (d), 19.50 (I), 21.42 (I), 22.54 (d), 23.03 (d), 23.43 (d).

Odhodi iz Gorice v Videm:

4.32 (I), 6.27 (I), 6.55 (d), 7.21 (I), 7.56 (d), 9.35 (d), 11.12 (I), 13.05 (d), 13.58 (I), 14.43 (d), 15.15 (I), 15.54 (d), 17.58 (I), 19.07 (I), 20.04 (d).

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU
PRVO GOSTOVANJE V TRBIŽU

Jaka Štoka

TRIJE TIČKI

(burka v dveh dejanjih)

Kostumi: Marija Vidau

Scena: Demetrij Cej

Režija: ADRIJAN RUSTJA

Sodeluje mešani pevski zbor iz Kanalske doline

VIŠARSKI ZVON

VIŠARSKI ZVON

pod vodstvom Avgusta Ipavca

V nedeljo, 28. maja, ob 15. in 20.30 uri

V DVORANI CINEMA CITTA'

F.J. - 105

S M R T V POMLADI

»Tega tudi jaz ne vem.« je rekel. Bilo je preveč zapleteno, da bi ji skušal razložiti, in v nemščini se mu je zdela razlaga še bolj zapletena kot v slovenščini.

»Skušal vam bom pojasniti takrat, ko bom delal manj jezikovnih napak.« se je pošalil.

»Torej vam jih bom skušala čimveč odpraviti.« se je nasmehnila bolj z očmi kot z ustnicami.

Nekaj v njej ga je spominjalo na Majdo, morda njeno vedenje, zadržano in sproščeno hkrati, vedenje dekleta iz boljše družbe, ki ne pozna zadrege, ali izrazita ženskost, ki jo je izžarevala, čeprav je bila v drugih pogledih zelo različna od Majde. Tudi Ruth je rada govorila o stvareh, ki niso imele dozdevno nobene zveze s tistim, kar jo je obdajalo.

Nekoč ga je vprašala, če veruje v Boga.

»Verujem, čeprav si ga predstavljam drugače, kakor ga navadno slikajo naši župniki.«

»Kako si ga predstavljate?«

»Kako? To je težko povedati v nekaj besedah... kot mogočno silo, ki veje vsepovsod in ima vendar

najpopolnejšo zavest svoje večne biti in vsega, kar je, in je vse od nje ustvarjeno in odvisno, čeprav svobodno... sila, ki si je lahko privzela tudi človeško podobo v osebi Jezusa Kristusa... kot nekaj, česar si naša domišljija pravzaprav ne more predstavljati, ker tega ne more zaobjeti.«

»Ali verujete, da je bil Jezus pravi božji sin?«

»Verujem.«

»Za nas Jude je bil le eden izmed nas. A včasih si mislim, če le ni bil nekaj več.«

»O tem razmišljate?«

»Ja. In si želim, da bi bilo tako. Včasih sem šla na Dunaju v kakšno katoliško cerkev, ob nedeljah med službo božjo, ali kakšen popoldan, kadar sem bila žalostna ali pa me je bilo strah. Tudi tu grem včasih v vašo cerkev. Zdi se mi, ali pa si domišljam, da v vaših cerkvah bolj čutim Boga kakor v naših sinagogah. Bolj prisrčno, bliže. Jezusov evangelij je bolj mil, v njem je čutiti več božje ljubezni in usmiljenja do človeka kakor v našem svetem pismu... In če pomislim na Marijo, Jezusovo mater, mi pridejo solze v oči... Se vam zdim smešna?«

»Ne, zakaj?«

»Ker si morda mislite, da bi morala biti kot Judinja bolj trdna v svoji veri. Toda Bog je vendar isti, vaš in naš, isti za vse ljudi. Gre le za to, katera vera nam ga bolj razodeva in bolj približa, ali ne? In v vaši veri topleje čutim njegovo bližino, saj Bog vendar ne more biti le nacionalni Bog, kateremu so pri srcu same Judje, čeprav je to za naš narod velika tolažba... edina pravzaprav, ne upošteva razuma...« Vidite torej, da kot Judinja nisem bogve kako religiozna. Tudi moj oče ni bil in moja mati tudi ne. Med nami, ki smo tu, z Dunaja in od drugod, jih je le malo vernih oziroma pravovernih.«

Pogosto sta morala take pogovore pretrgati zaradi kakšnega gosta, ki je hotel imeti ključ od sobe ali pošto ali je želel telefonirati. Tedaj se je Ruth umaknila in čakala, če pa je kazalo, da bo gost Tineta le predolgo zadržal, se je nasmehnila, mu pokimala v pozdrav in tiho izginila.

Včasih je minilo več noči, da ni bilo priložnosti za pogovor, včasih pa sta na dolgo razpravljala o vsem mogočem. Nekoliko začuden se je zavedel, da se lahko z Ruth veliko bolj sproščeno pogovarja, kot se je pogovarjal z Majdo, najbrž zato, ker je gledal nanjo drugače in mu srce v njeni bližini ni burno utripalo kakor v Majdini bližini.

(Dalje prihodnjic)

Sodobno kmetijstvo

Problemi pomladanske paše

Kakovostna voluminozna krma, t.j. seno, je, kot je bilo na teh stolpcih že večkrat poudarjeno, osnova racionalne živinoreje. Povrh je taka krma najbolj poceni. S poletnim krmljenjem krav s pašo ali zeleno krmo z njiv je moč zmanjšati stroške krme, vendar ni prehod iz zimskega krmljenja na pašo ali zeleno krmljenje enostaven oziroma brez težav. Skokovit prehod je govedu škodljiv. Posledice tega so vidne v manjši prireji mleka in slabšem zdravju krav. Prehod je treba torej izvesti postopno, kar dosežemo s povečevanjem obrokov visoko prebavljive sočne krme in mineralov. Mineralno mešanico pokladamo že vso zimo, v prehodnem obdobju pa jo občutno povečamo. Ne smemo pa pokladati mineralnih dodatkov šele tik pred začetkom paše.

Živali spustimo na pašo ob nastopu ugodnega vremena. Padec mlečne tolšče, driska, zmanjšanje apetita krav in druge nevšečnosti spremljajo tudi pašo samo. Vzroki teh nevšečnosti so v nezadostni oskrbi živali z energijo zaradi krmljenja s pašo, ki je bogata na beljakovinah, nadalje v nizki vsebini surovih vlaken v paši, v nezadovoljivi oskrbi z minerali itd. Mlada paša vsebuje veliko vode, beljakovin in lahko prebavljivih ogljikovih hidratov, revna pa je na surovih vlaknih oziroma celulozi in suhi snovi. Zaradi tega prihaja do nezadostne fermentacije v želodcu. Posebno, ko je driska močna, je primerno pokladati mineralno mešanico. Za razne nevšečnosti iščejo strokovnjaki izhod predvsem v dopolnilni krmi, ki naj bo bogata na prebavljivih surovih vlaknih, škrobnih enotah in mineralih pa tudi celulozi, tako da dosežemo pravilno razmerje hranljivih snovi v obroku. Na vsak način je treba imeti na

razpolago starejšo travo, srednje dobro seno ali slamo. Dopolnilno krmljenje zahteva seveda dodatne stroške, zato pa ne niha tolšča v mleku (zato tudi ne pada odkupna cena), zato se tudi ne zmanjša plodnost in zdravstveno stanje živali. Poleg navedenih dejavnikov imajo pomembno mesto pri raznih nevšečnostih v zvezi s pašo tudi vremenske razmere, starost živali in tudi nemirnost živali na paši.

Prehod iz zimskega krmljenja na pašo mora zato trajati vsaj 8-14 dni z dodatki krme, bogate na surovih vlaknih in suhi snovi, z dodatki močnih krmil ter mineralnih in vitaminskih snovi. Dodatek 150-200 g mineralne mešanice na kravo in na dan zadovolji potrebe živali po rudninah. Pravilno izravnane hranljive snovi so torej predpogoj zdravja in nemotene mlečnosti krav.

—o—

PRAVKAR JE IZŠLA NOVA ŠTEVILKA »ZALIVA«

Pravkar je izšla 34.—35. številka revije »Zaliva« s korespondenco grofice Marije Isabelle Marenzi iz leta 1686. O velikem in senzacionalnem odkritju slovenske korespondence mlade tržaške grofice je naš list že poročal prejšnji teden. Vsekakor se bomo k tej številki »Zaliva« še povrnili, saj ima poleg že omenjenega prispevka še veliko število zelo pomembnih člankov, kakor n.pr. spremno besedo Alojza Rebule k nenavadnemu odkritju, začetek novega romana »Moč v belem«, novelo Milana Lipovca »Čubejska prigoda«, zelo pretresljivi pa so tokrat spomini Radoslave Premrl na svojega brata Vojka itd.

KAJ HOČEJO DOSEČI?

V sredo je bil izvršen atentat z dvema peklenškima strojema na glavni stan ameriških oboroženih sil za Evropo v Heidelbergu. Menijo, da je napravila ta atentat, ki je zahteval med ameriški vojniki tri smrtne žrtve in številne ranjene, prevratna skupina Bader Meinhof.

Ta skupina zdaj že nekaj let izvaja atentate po Nemčiji in na sumu jo imajo tudi za umor policijskega komisarja Calabresija v Milanu. Gre za skupino fanatikov iz bogataških in intelektualnih krogov, ki so se predali utopični ideji revolucije, ki naj bi bila sama sebi namen, a jih vedno bolj opaja slast političnega umora in izvajanja terorja. Verjetno igrajo pri tem vlogo tudi mamila.

—o—

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

Gostovanje Drame SNG iz Ljubljane

Bernard Shaw

PYGMALION

(Pravljica v petih dejanjih)

V petek, 26. maja, ob 21. uri Abonma red A - premierski in red E - mladinski v četrtak
v soboto, 27. maja, ob 20.30 Abonma red B - I. sobota po premieri in red D - mladinski v sredo
v nedeljo, 28. maja, ob 16. uri Abonma red C - nedeljski popoldanski in red F - okoliški

POMEMBNE BESEDE KARDINALA KOENIGA

Kot uvod v praznovanje 900-letnice krške škofije je bilo v celovškem Domu glasbe predavanje dunajskega nadškofa kardinala dr. Koeniga pod naslovom »Dialog s svetom«. Kot poroča slovenski koroški tisk, so bili na predavanju prisotni mnogi vidni predstavniki političnega in cerkvenega življenja na Koroškem. Dr. Koenig je poudaril, da mora priti do pogovora ne samo med kristjani, temveč tudi z ateisti, prav tako tudi s političnimi strankami. Človeka je treba spoznavati v njegovi globlji resničnosti, je dejal predavatelj.

Naravno je, da se govornik ni mogel izogniti koroški stvarnosti in je v svojih izjavah omenil, da živita na Koroškem že nad 1000 let v eni Cerkvi dva naroda. V dialogu med obema narodoma nikoli ne more iti za to, kdo ima bolj prav, ali morda celo za prestiž, marveč vedno samo za pravičnost. Do šibkejšega naroda pa ni dovolj samo pravičnost, marveč je potrebna tudi vsa pomoč in podpora.

Kardinal dr. Koenig je izrazil zadovoljstvo nad tem, da je nedavna koroška sinoda izdelala o vprašanju sožitja med Nemci in Slovenci posebno predlogo, o dvojezičnosti na Koroškem pa je dejal naslednje: »Možno je, da se tu in tam jezikovno položaj nekoliko spremeni. Ostane pa dejstvo, da je bila Koroška v preteklosti dvojezična in bo ostala dvojezična tudi v bodoče.«

POLETNA URA

Naše brave opozarjamo, da bo v nedeljo 28. maja opolnoči začela veljati uradna ura ali kakor ponekod pravijo, poletni čas.

Opolnoči bo torej treba poriniti kazalec na uri za eno uro naprej.

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

POKRAJINSKE MLADINSKE IGRE - ŽENSKA ODBOJKA

Prejšnji teden so bile izločilne tekme mladinskih iger za naslov pokrajinskega prvaka. Od devetih vpisanih ekip sta se na žalost prijavili le dve slovenski, in sicer Breg ter Sokol, kar sploh ne odraža realnosti na našem ozemlju, saj je vsem znano, da imamo Slovenci veliko premoč v tej panogi. Zlasti se nam zdi škoda, da ni nobeno naše društvo iz tržaške občine vpisalo svojih predstavnic za ta tekmovanja. Za organizacijo je bila odgovorna odbojcarska zveza, ki pa se ni posebno izkazala, saj so nekateri udeleženci zvedeli za urnike šele na dan nastopa in poleg tega iz časopisov. Druga nepravilnost je po našem bila ta, da sta bili obe slovenski ekipi vključeni v isto izločilno skupino, kar je eno od dveh oškodovalov in to niti ne ustreza dežanskim sposobnostim naših predstavnic. Breg je zato v svoji skupini gladko zmagal in pokazal za tako mlade deklice izredno zrelo igro. Poznala se je Jurkičeva roka, ki je v razmeroma kratkem času zbral lepo število mladink, da se lahko dostojno predstavijo kjerkoli. Prpričani smo, da bodo Brežanke prepričljivo osvojile pokrajinski naslov in da bodo častno zastopale naše mesto tudi na nadaljnjih tekmovanjih.

Sokol je pokazal precejšen napredek glede na občinski del iger, pozna pa se še, da manjka dekletom dosti skupnih nastopov. V nabrežinski sredi pa smo opazili nekaj res izrednih talentov, omeniti pa moramo zlasti najmlajšo, komaj dvanaestletno Sonjo Antonič, ki se bo z vztrajnim treniranjem lahko razvila v dobro odbojkarico. Druga postava OMA, ki je nastopala skupno z našima pred-

stavnikoma, je igro improvizirala in zbrane točke v posameznih nizih so bile sad posameznic ali sreče, ne pa skupne igre.

NOGOMET - Memorial M. Krasne

Š. D. Breg je takoj po končanem prvenstvu sklenilo organizirati turnir v spomin prerano preminulemu igralcu Krasni. Tega turnirja se udeležujejo Primorje, Vesna, Aurisina in seveda Breg. V nedeljo je bilo na sporedu že tretje kolo, ki je pokazalo izredno izenačenost vseh nastopajočih. Doslej se je najbolje odrezal Breg, ki je najprej premagal Vesno, nato še Primorje, v nedeljo pa je na domačem igrišču presenetljivo klonil Aurisini. Ta ekipa je po izenačenju s Primorjem klonila Vesni in nato premagala organizatorje. Primorje pa zaseda na začasnih lestvicah zadnje mesto, saj je remiziralo le z Aurisino in Vesno.

Ko smo gledali tekme tega turnirja, smo z veseljem opazili, da lahko tudi v nogometu gledamo z dopadljivo in res športno igro, kadar se ekipe ne borijo izključno za lestvico. Poleg tega nas je razveselilo dejstvo, da so vsi trenerji skušali vključiti v prve postave čimveč mladih obetajočih igralcev. Morda največ navdušenja je povzročil mladi Nabrežinec Pertot, ki je imel v nedeljo v Dolini svoj osebni »show«, poleg tega, da je zabil tudi edini odločilni gol.

Sedaj se bo začel povratni del turnirja in zanimivo bo slediti nadaljnjemu razvoju, saj so se po nedeljskem porazu začela Bregu majati tla, zlasti Aurisina pa lahko pripravi še kako presenečenje.

ketna

Slovenija še ni objavila podatkov o ljudskem štetju

Jugoslovanski tisk je te dni objavil podatke o ljudskem štetju, ki je bilo lani. Pri tistem štetju so se lahko prebivalci Jugoslavije izjavili kot pripadniki enega od šestih narodov (Slovenci, Hrvati, Srbi, Makedonci, Črnogorci in Muslimani), osemnajstih narodnosti (manjšin) ali kot pripadniki ene od treh skupin narodno neopredeljenih.

Podatki še niso dokončni, ker Slovenija doslej še ni poslala osrednjemu statističnemu uradu podatkov o svojem ljudskem štetju in jih tudi ni objavila (to je vzbudilo začudenje, ker so druge republike že prej objavile svoje, čeprav neuradne in nedokončne podatke). Po teh začasnih podatkih za vso državo (pri katerih so slovenski samo ocenjeni in zato približni), ima Jugoslavija 20 milijonov 504.516 prebivalcev. Srbov je 8 milijonov 140.000 ali 39,7 odst. celotnega števila jugoslovanskih prebivalcev, Hrvatov je 4 milijone 520.000 (22 odst.), Muslimanov 1 milijon 730.000 (8,4 odst.), Slovencev 1 milijon 700.000 (8,3 odst.), Albancev 1.310.000 (6,4 odst.), Makedoncev 1.195.000 (5,8 odst.), Črnogorcev 508.000 (2,5 odst.) in Madžarov 480.000 (2,3 odst.).

Za Jugoslovane (po narodnosti) se je izjavilo 270.000 ljudi (1,3 odst.), od tega več kot 51.000 samo v Beogradu. Za narodno neopredeljene se je izjavilo 29.700 prebivalcev, za zgolj regionalno opredeljene 11.316. Za regionalno pripadnost se po odloku tamkajšnjih republik niso mogli prijavljati na Hrvatskem in v Bosni-Hercegovini.

Kot je razvidno iz teh objavljenih podatkov, so vse številke zaokrožene, kar pomeni, da niso popolnoma točne. Število Slovencev je izračunano samo približno glede na oceno, da je v Sloveniji 95 odst. stalno naseljenih ljudi slovenske narodnosti (tu niso všteti priseljeni delavci z juga).

V primerjavi z letom 1961, ko je bilo opravljeno prejšnje ljudsko štetje, je opaziti nekaj razlik. Tako se je npr. odstotek srb-

skega prebivalstva v državi zmanjšal od 42,1 odst. na 39,7 odst., pri čemer pa je treba upoštevati, da je velika večina prebivalstva, ki se je priznalo k »jugoslovanski narodnosti«, v resnici srbske narodnosti. Odstotek hrvatskega prebivalstva se je znižal od 23,1 odst. (l. 1961) na 22 odst. (nekdanji Hrvati in Srbi muslimanske vere so se zdaj izjavili kot pripadniki »muslimanskega« naroda). Tako bo treba spremeniti ustaljene pojme, da sestavlja Jugoslavijo 5 narodov, ker po teh podatkih je torej zdaj šest narodov v Jugoslaviji, če ne upoštevamo Albancev na Kosovu, ki po številu presegajo tako Makedonce kot Črnogorce. Ker so tudi Albanci po veliki večini muslimanske vere, je dejansko muslimanov v Jugoslaviji nad 3 milijone ali približno 15 odst. vsega prebivalstva.

Vendar si etnologi, politologi in drugi znanstveniki še niso povsem gotovi, da predstavljajo bosenski muslimani res poseben narod in ne samo Srbe ali Hrvate muslimanske vere. O tem se zdaj vodijo med njimi polemike, prav tako med muslimanskimi izobraženci, saj potem bi morali govoriti tudi o muslimanski književnosti, poleg srbske, hrvaške itd. Težko pa bo tako književnost odvojiti od srbske ali hrvaške, saj bi bila pisa-

na v istem jeziku, izhajala bi pri istih založbah, itd. Nastanek »muslimanskega« naroda povzroča torej precejšnjo zmedo pojmov in postavlja na glavo dosedanje predstave o narodnostnih razmerah v Jugoslaviji.

—o—

ZAČETEK NOVE ZAKONODAJNE DOBE

(nadaljevanje s 1. strani)

no vlado mogle sestaviti le stranke leve sredine, kar pomeni, da je nujno sodelovanje med socialisti in krščanskim demokrati. Kot smo že večkrat poudarili, je t.i.m. sredinska vlada sicer aritmetično možna, vendar bi ne bila predvsem vsebinsko in tudi ne programatsko trdna kot vlada, v kateri bi neposredno sodelovali tudi socialisti.

Sredinska vlada bi poleg tega utegnila prej ali slej dobiti kako podporo od skrajne desnice, kar bi gotovo imelo hude posledice v državi, predvsem kar zadeva javni red in tudi zunanjepolitični razvoj.

Kot list slovenske manjšine moramo seveda izraziti željo, da bi nova vlada in novi parlament začela temeljiteje obravnavati in reševati še odprta vprašanja slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, se pravi izpolniti obljube in obveznosti, ki jih je bila sprejela že Colombova vlada in ki so bile potrjene tudi med volilno kampanjo.

Politični procesi bi škodili

Znano je, da je bilo v zadnjem času na Hrvaškem slišati odločne zahteve, naj bi bivše hrvatske voditelje Mika Tripala, dr. Savko Dabčević-Kučar, Pera Pirkerja, Marka Koprtlo in Ivana Šibla postavili pred sodišče. Tako se je izrazila organizacija bivših bojevnikov v zagreški občini Gornji grad, podobno pa tudi nekateri člani centralnega komiteja Zveze komunistov Hrvatske na zadnji seji tega političnega telesa.

Omenjene zahteve so bile v popolnem nasprotju z izjavami nekaterih uglednih jugoslovanskih voditeljev, ki so večkrat poudarili, da

trenutno na Hrvaškem in drugod po državi ne vodijo boja proti določenim osebam, marveč proti političnemu delovanju, ki so ga ti ljudje vodili. V podobnem duhu je prejšnji teden govoril tudi Jure Bilič, član hrvaškega centralnega komiteja in izvršnega biroja predsedstva ZKJ. Povedal je, da je na Hrvaškem zaprtih okrog 130 ljudi, 1200 pa so izključili iz Zveze komunistov. Rekel je, da je proti političnim procesom in je med drugim izjavil naslednje: »Mislím, da smo v glavnem praktično napravili vse za sedanjí trenutek... Politični procesi bi lahko dali hrano hrvaškemu nacionalizmu in trditvam, da dogodke na Hrvaškem drugače obravnavamo kot dogodke kje drugje. Politični procesi ne bi nič prispevali, ampak bi morda še otežili politično konsolidacijo na Hrvaškem in v Jugoslaviji, morda pa bi tudi izgubili v očeh svetovne napredne javnosti.«

Gornje besede Jureta Biliča kažejo na izredno zapletenost in občutljivost »hrvaškega vprašanja« ter dokazujejo, da bi vsak preuranjen in nepremišljen »lov na čarovnice« utegnil povzročiti težke posledice, zlasti če upoštevamo dejstvo, da je prišlo v Jugoslaviji tudi do okrepitve srbskega nacionalizma, hkrati pa so svojo pomoč začele ponujati tiste nazadnjaške sile, ki so bile po obračunu s stalinizmom in unitarizmom poražene. V Jugoslaviji in na Hrvaškem pa čakajo danes na rešitev neodložljiva gospodarska vprašanja, zato bi vsako zaostrovanje odnosov do prejšnjih hrvaških voditeljev samo oviralo prizadevanja po politični in gospodarski konsolidaciji, kar je poudaril tudi komentator v zagrebškem »Vjesniku«, ki je pripomnil, da so te sile danes nepotrebne in škodljive.

POPRAVI!

V nadaljevanju romana »Smrt v pomladi« v zadnji številki se je pri korekturi vrnila pomota. V začetku 3. odstavka pred koncem mora stati Ruth namesto Miriam.

— Jakec, se spouneš ti na melodijo od Radecki marša?

— Eh, kej se ne bom spounu! Tista ke gre: taradam, taradam, taradam tam tam. Vse-
lih so bli lepi cajti. In

midva sva bla mlada jn neč prepiskana koker zdej, ke nas morejo popraulat. In banda od veteranov! Kadar je biu kašen praznik al pej gud od cesarja, kaku so marširali po cestah jn godli taradam, taradam... Je taka melodija de je ne moreš pozabet.

— Ben videš, tisti Radecki marš so uni dan zagodli tudi u našmi teatri.

— So mi gotovo žvižgali?

— A ja, kepej? Ploskali so, ploskali. Jn še kaku.

— Ma ni mogoče. Sej Radecki marš je biu marš od Radeckega jn Radecki je biu an velek avstriski general, ke je branu cesarstvo, u vojski je dostikrat zmagau, denmo reč pr Kustoci jn vse sorte. In vsi avstrijkanti so ga jemeli zmiri u veliki časti. Jest prou ne zastopem...

— Pej jest ti povem de u teatri Verdi so tistemi marši strašno ploskali. Ti rečem, de

je bla tašna reč, de ni za povedat. Ku je udaru veliki boben: bum, bum, bum je vsa dvorana začela ploskat, koker če bi godli himno al pej še bol. Jn pole so ploskali u takti naprej. Jest rečem, de je malo mankalo, de niso ustali. Jn pole se je obrnu še dirigent jn tudi uan ploskau. Tabat pej smo ploskali še bol; tudi tisti, ke so dozdej samo gledali. Jn kadar so končali je biu tašen aplavz, de ni za povedat. Jest rečem, de so se tresli zidovi od starga teatra.

— Kej ne poveš! Stari cesar Franc Jožef na unmi sveti je mogu bet forte content. Gvišno se je nasmehnu jn si mislu: »e, moji tržaćani me prou ne morejo pozabet!«

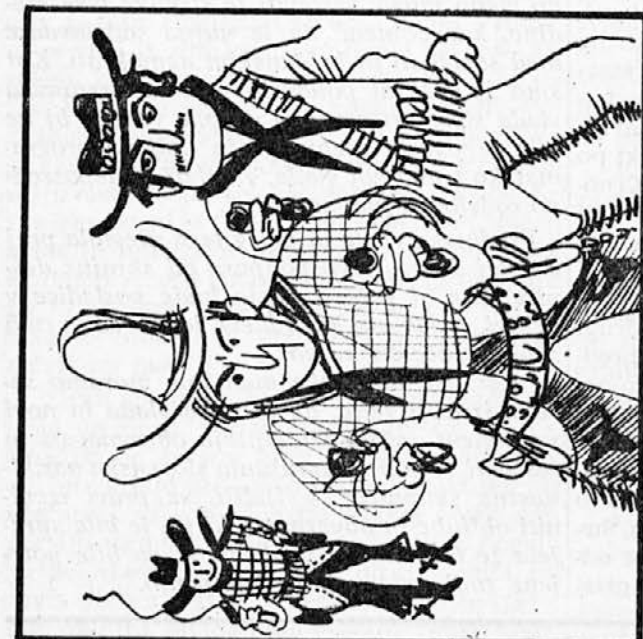
— Ma kej misleš ti, de smo ploskali stari Avstriji?

— Ma Mihec, komi pej? Kej misleš, de so ploskali lepemi marši. Je res, de je fejest, ma ne taku strašno, de be mogli ploskat vre u začetki jn pole še dajat takt. Dej, dej! Tle je pršla na dan, koker se reče, duša Trsta. Ke Trst ne more pozabet vse dobro, ke so naredili avstriski cesarji za mesto. In kadar so ledje zaslišali ta narbol paradni marš, so se spouneli na stare cajte jn se niso mogli zadržat. Taku je blo, dragi Mihec.

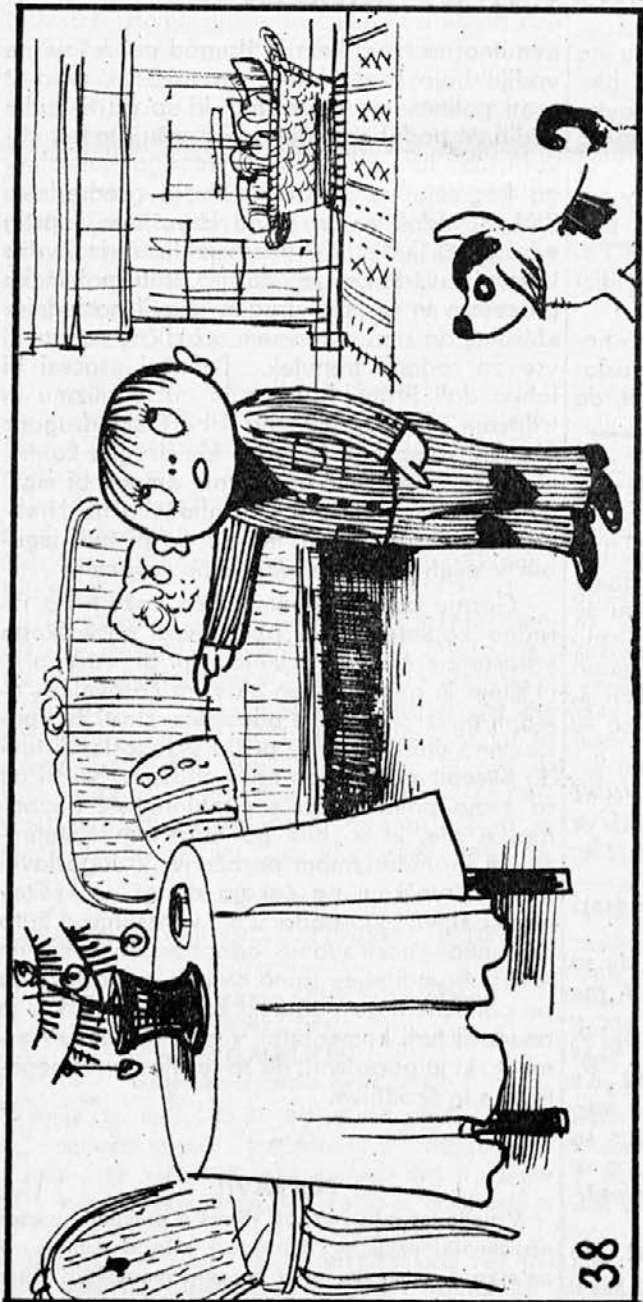
— Ja, be znalo bet koker praveš ti. Ma je res lep ta Radecki marš. Taradam, taradam, taradam tam tam.

REPEK

Piše: P. Kovač - Riše: Melita Vovk

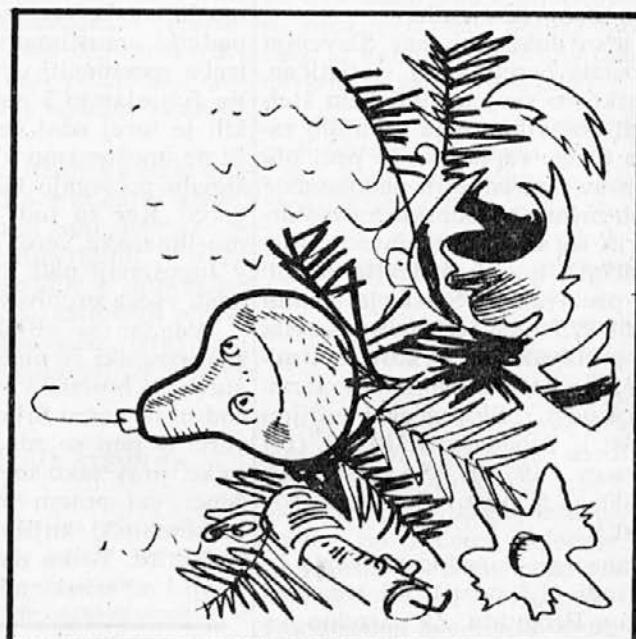

Razbili so se vsi okrasni razen Blažka. Ko je Peter tako stal in občudoval drevo, je Urška po nesreči stopila Repku na tacco. Repek je zacvilil, skočil vstran in se zaletel v vznožje drevesa. Drevo je zacingljalo in se prevrnilo na Urško in Repka, da sta ostala pokopana pod zelenimi vejami in srebrnimi krogliami. Nič koliko okrasov se je razbilo, toda na vrhu vseh se je cel in nepokodovan hahljaj Blažek.

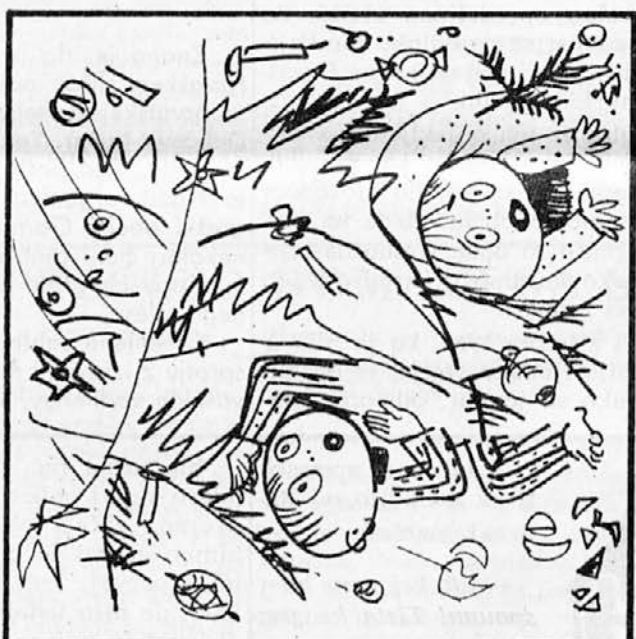
»Roke na hrbeti!«
 Petru je bil izmed vseh okraskov najbolj všeč eden, ki mu je bilo ime Blažek. Blažek je bil velika steklena, rdečelična hruška, ki se je smejala na vsa usta. Ta Blažek je bil že hučo star. Krasil je že smrečico Petrove stare mame, potem Petrove mame in sedaj Petrovo. Mama je povedala, da je bil nekdoč v davnih časih okoli novega leta potres in da se je drevesce prevrnilo.

37. Drugo jutro se je od vseh najprej zbudil Repek. Še preden so drugi vstali, je razcetrjal vse papirje, v katerih so bili sinoči zavitki. Potem sta počasi vstala Peter in Urška. Se oba v pižmah sta skupaj z Repkom občudovala novoletno smrečico. Urška je bila prepričana, da je nekaj okraskov potresenih s sladkorno sipo in jih je hotela vzeti v roke. Peter je na to budno pazil in povelejeval:

bil sama Pika Nogavička. On bo kavboj in Repek bo njegov zvesti pes, ki bo nosil za njim rezervno pištolo, Urška pa se zaradi njega lahko obleče v Trnjučico, on s krili noče imeti nobenega opravka.

»Jaz bom tudi kavboj in Medo bo kavbojček in če bo bolan, mu boš ti dal zdravila, anede?« je začivala Urška.

Po Novem letu se je zima hitro bližala koncu. Peter in Repek sta se šla še nekajkrat smučat, pa so smučišča že kazala lise rjave zemlje. Otroci so se menili o maskarah in pustu. Seveda so hoteli biti vsi fantje silni in strašni kavboji. Predlog, da bi se Peter preoblekel v Piko Nogavičko in Urška v gospoda Ficka, je Peter odločno odklonil. On že ne bo oblekel krila, pa če bi

38. Tako sta Urška in Peter na sam novoletni dan ostala brez smrečice. Za tolažbo so pravi smrečici odrezali vrh, ga postavili v vazo pa obesili nanj Blažka in nekaj piškotov. Očka je rekel, da je to simbolično. Peter ni vedel, kaj je to, in je vprašal:
 »Ali so simbolične tudi moje strgane hlače, ki jim je mamica prišla na kolena rdeča srca?«